

תפילות במסע ההלוויה

נוסח אשכנז

סדר מסע ההלוויה

בתחילת מסע הלוויה, או ביציאה מפתח הבית, או בבית העלמין, יש לקרוע טפח (8 ס"מ) הקריעה על אב ואם בצד שמאל ועל קרובים אחרים בצד ימין. ומברכים דיין האמת.

נוסח ברכת דיין האמת:

"ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם ביו האמת".

הספדים (בימים שאומרים תחנון) או דברי פרידה (בימים שאין אומרים תחנון.

לאחר מכן אומר את המשנה:

"עֲקֹבֵיָא בִּן מִהֲלָלָל אֹמֵר: הִסְתַּכַּל בַּשְּׁלֶשֶׁה דְּבָרִים וְאִין אַתָּה בָּא לִידֵי עֲבִירָה; דַּע מֵאִין בָּאתָ, וְלֹאן אַתָּה הוֹלֵךְ, וְלִפְנֵי מִי אַתָּה עֲתִיד לֵתֵן דִּין וְחֻשְׁבוֹן. מֵאִין בָּאתָ - מִשְׁפָּה סְרוּקָה, וְלֹאן אַתָּה הוֹלֵךְ - לְמִקּוּם עָפָר, רִמָּה וְתוֹלַעַה, וְלִפְנֵי מִי אַתָּה עֲתִיד לֵתֵן דִּין וְחֻשְׁבוֹן - לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמִּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא".

ולאחר מכן את הפסוקים הבאים (בימים שאומרים תחנון):

"גִּדַּל הָעֵצָה וְרַב הָעֲלִילָיָה, אֲשֶׁר עִינֵיךָ פְּקוּחוֹת עַל כָּל דָּרָכַי בְּנֵי אָדָם, לֵתֵת לֵאשׁ כְּדָרְכָיו וּכְפָרֵי מַעֲלָלָיו. לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר אֲדֹנִי, צוּרִי וְלֹא עוֹלָתָהּ בּוֹ. אֲדֹנִי נָתַן, וְאֲדֹנִי לָקַח, יְהִי שֵׁם אֲדֹנִי מְבוֹרָךְ. וְהוּא רַחוּם וְיִכְפָּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אָפּוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חֲמַתּוֹ".

לאחר מכן אומרים האבלים קדיש יתוס/יהא שלמא.

האבלים: יתגדל ויתקדש שמה רבא.

הקהל: אָמֵן.

האבלים: בַּעֲלָמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ.

הקהל: אָמֵן.

האבלים: בְּחֵייוֹכוֹן וּבִיוִמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא וּבְזִמְנוֹ קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן.

הקהל והאבלים: אָמֵן. יְהִא שְׁמָה רַבָּא מְבָרַךְ לַעֲלֵם וּלְעֻלְמֵי עֻלְמַיָּא. האבלים: יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלֵּל שְׁמָה דְקֻדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. הקהל: בְּרִיךְ הוּא.

האבלים: לַעֲלָא (בעשרת ימי תשובה) לַעֲלָא לַעֲלָא מִקְּבֵל) מוֹן כָּל בְּרַכְתָּא וַיִּשְׁרִיתָא, תִּשְׁבַּחְתָּא וְנִחַמְתָּא, דְּצַמְיָנוּ בַּעֲלָמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן.

הקהל: אָמֵן.

האבלים: יְהִא שְׁלָמָא רַבָּא מוֹן שְׁמַיָּא, וְחַיִּים טוֹבִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן.

הקהל: אָמֵן.

האבלים: (פוסעים שלוש פסיעות לאחור) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם (בעשרת ימי תשובה) הַשְּׁלוֹם) בְּמִרְמוּיָו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן.

הקהל: אָמֵן.

במהלך מסע הלוויה אומרים תחנון והקהל:

" יֵשֵׁב בִּסְתֵר וְעִלְיוֹן בְּצֵל שְׂדֵי יִתְלוֹנוּ, אִמְר לְאֲדֹנִי מַחְסִי וּמַצֻּתִּי, אֱלֹהֵי אֲבָטִשׁ בּוֹ. כִּי הוּא יַצִּילֵךְ מִפַּח יָקוֹשׁ, מִדְּבַר הוּוֹת, בְּאִבְרָתוֹ יִסָּךְ לָךְ וְתַחַת כַּנְּפֵיו תַּחֲסוּהָ. צָנָה וְסַחְרָה אֲמַתּוֹ. לֹא תִירָא מִפַּחַד לִילָה, מַחֲץ יַעוּף יוֹמָם, מִדְּבַר בָּאִפֵּל יִהְלֹךְ, מִקְטֵב יִשְׁדוּ צִהְרִים. יִפֹּל מִצַּדָּךְ אֵלַיְךָ וּרְבֵבָה מִימִינֶךָ. אֵלֶיךָ לֹא יָגֵשׁ, רַק בְּעֵינֶיךָ תַּבִּיט, וְשִׁלְמַת רָשָׁעִים תִּרְאֶהָ. כִּי אַתָּה אֲדֹנִי מַחְסִי, עֲלִיוֹן שְׁמַת מַעוֹנֶךָ. לֹא תִאָּנֶה אֵלֶיךָ רָעָה, וְנָגַע לֹא יִקְרַב בְּאִהְלָךְ, כִּי מִלְאָכָיו יִצוּה לָךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל דָּרָכֶיךָ. עַל כַּפִּים יִשְׁאוּנוּ, פֶּן תִּגּוֹף בָּאָבֹן וּרְגֶלְךָ. עַל שַׁחַל וְתַתּוֹן תִּדְרֹךְ, תִּרְמָס כַּפִּיר וְתַנְיִן. כִּי בִי חִשַּׁק וְאַפְלִטוּהוּ, אֲשַׁגְבְּהוּ כִּי יַדַּע שְׁמִי. יִקְרָאנִי דְאֶעֱנֶהוּ, עֲמוּ אֲנִכִּי בַצָּרָה, אֲחַסְלֶהוּ וְאֲכַבְּדֶהוּ. אֲרֹךְ יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ, וְאִרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי. אֲרֹךְ יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ, וְאִרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי".

באשה נהגו להוסיף:

"אִשֶּׁת חֵיל מִי יִמְצֹא, וְרוּחַךְ מִפְּנִינִים מִכְרָה, גְּמַלְתָּהּ טוֹב וְלֹא רָע, כָּל יְמֵי תַיִיחָה. דְּרָשָׁה צָמְרוּ וּפִשְׁתִּים, וַתַּעַשׂ בַּחֲפֹץ כַּפֶּיָּהּ. הִיתָה כְּאֵנִית סוּחַר, מִמְּרוּקָה תְּבִיא לְחֶמְלָה. וַתִּקָּם בְּעַד לֵילָה, וַתֵּתֵן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְרוּק לְנַעֲרוֹתֶיהָ. זְמַמָּה שָׂדֶה וַתִּקְסָהוּ, מִפְּרִי כַּפֶּיָּהּ נִטְעָה כֶּרֶם. חֲגָרָה בַּעוֹז מִתְּנִיחָה, וַתִּאֲמָץ זְרוֹעוֹתֶיהָ. טַעְמָה כִּי טוֹב סַחְרָה, לֹא יִכְבֶּה בְּלִילָה נֶגְהָ. יְדִיהָ שִׁלְחָה בְּכִישׁוֹר, וּכְפִיָּהּ תִּמְכּוּ פֶלֶךְ. כָּפָה פָּרָשָׁה לַעֲנִי, וְיָדֶיהָ שִׁלְחָה לְאֲבִיוֹן. לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשְׁלָג, כִּי כָל בֵּיתָהּ לְבוּשׁ שְׁנִים. מְרַבִּידִים עֲשֵׂתָהּ לָהּ, שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁהּ. נֹדַע בִּשְׁעָרִים בַּעֲלָהּ, עַם זֻקְנֵי אֲרָץ. סְדִין עֲשֵׂתָהּ וַתִּמְכּוֹר, וְחִגּוּר וְנָתַנָּה לְכַנְעָנִי. עַוּ וְהָדָר לְבוּשָׁה, וַתִּשְׁחַק לַיּוֹם אַחֲרוֹן. פִּיהָ פְּתָחָהּ בְּחֻכְמָהּ, וְתוֹרַת חֵסֶד עַל לִשׁוֹנָהּ. צוּפִיָּהּ הִלִּכּוּת בֵּיתָהּ, וְלִחָם עֲצוּלוֹת לֹא תֵאכַל. קָמוּ בְּנֵיהָ וַיֵּאשְׁרוּהָ, בַּעֲלָהּ וַיְהַלֶּלָהּ. רְבוֹת בְּנוֹת עֶשׂוֹ חֵיל, וְאַתָּה עֲלִית עַל כַּלְנָהּ. שָׁקֶר תַּחַן וְהָבֵל הִיפִי, אֲשֶׁה יִרְאֶת אֲדֹנִי הִיא תִתְהַלֵּל. תִּגּוּ לָהּ מִפְּרִי יְדִיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בִּשְׁעָרִים מַעֲשִׂיהָ".

אם גמרו את הפרקלים) יחזרו שוב.

במהלך מסע הלוויה נוהגים לקיים סדר מעמדות, דהיינו: לעצור במשך מסע הלוויה פעמיים לאמירת משנת עקביא וקדיש יתום.

בעת ההורדה לקבר קוראים "אל מלך יושב" ו"ג מידות

אל מלך יושב על כסא רחמים מיתנהג בחסידות. מוחל עוונות עמו, מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים, וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח, לא כרצתם תגמול. אלו הורית לנו לומר – שלוש־עשרה, חֲכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלוֹשׁ־עֶשְׂרֶה, כְּהַדוּעַת לַעֲנִיו מִקֶּדֶם, כְּמוֹ שִׁכְתּוֹב: וַיֵּרָד יְהוָה בָּעָנָן וַיִּתְיַבַּע עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בִשֵּׁם יְהוָה. וַיַּעֲבֹר יַיַּעַל עַל פְּנֵיו וַיִּקְרָא: יְהוָה ! יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרֹךְ אֲפִים וְרַב חֵסֶד וְאַמֶּת. נֹצַר חֵסֶד לְאֲלָפִים נִשְׂא עוֹן וְכַשֵּׁה וְחֻטָּאָה וְנִקְהָ...

לקראת סוף הכיסוי אמירת צידוק הדין (בימים שאומרים תחנון):

"הצור תמים פָּעוּל כִּי כָל דָּרְכָיו מִשְׁפָּט, אֵל אֲמוּנָה וְאִין עוֹל צָדִיק וַיֵּשֶׁר הוּא. הַצּוֹר תָּמִים בְּכָל פַּעַל, מִי יֵאֱמַר לוֹ מַה תַּפְעֹל, הַשְׁלִיט בְּמִשָּׁהּ וּבְמַעַל, מִמִּית וּמִחַיָּהּ, מוֹרִיד שָׁאוֹל וַיַּעַל. הַצּוֹר תָּמִים בְּכָל מַעֲשֶׂהּ, מִי יֵאֱמַר לוֹ מַה תַּעֲשֶׂה, הַאוֹמֵר וַעֲשֶׂה, חֵסֶד חָגֵם לָנוּ תַעֲשֶׂה, וּבִזְכוּת הַנֶּעֱשֶׂד כֶּשֶׁה, הַקְּשִׁיבָהּ וַעֲשֶׂה. צָדִיק בְּכָל דָּרְכָיו הַצּוֹר תָּמִים, אֲרֹךְ אֲפִים וְקָלָא רַחֲמִים, חֲמַל נָא וְחוּס נָא עַל אֲבוֹת וּבְנִים, כִּי לָךְ, אֲדוֹן, הַסְּלִיחוֹת וְהִרְתַּמִּים. צָדִיק אַתָּה אֲדֹנִי הַלְמִית וּלְהַחְיֹת, אֲשֶׁר בִּידְךָ פִּקְדוֹן כָּל רוּחוֹת, חֲלִילָה לָךְ זְכוּרוֹנָנוּ לְמַחוֹת, וַיְהִיו נָא עֵינֶיךָ בְּרַחֲמִים עֲלֵינוּ פְּקוּחוֹת, כִּי לָךְ, אֲדוֹן, הַסְּלִיחוֹת וְהִרְתַּמִּים. אָדָם אִם בֶּן שָׁנָה יְחִיָּהּ, אוֹ אֵלַי שְׁנִים יְחִיָּהּ, מַה יִּתְרוֹן לוֹ, כְּלֹא הִנֵּה יְהִיָּהּ, בְּרוּךְ בְּיוֹ הָאֱמֶת, מִמִּית וּמִחַיָּהּ. בְּרוּךְ הוּא, כִּי אָמַת דִּינָהּ, וּמִשׁוּטֵט הִכָּל בַּעֲיָנוּ, וּמִשְׁלֵם לְאָדָם חֻשְׁבוֹנוֹ דִּינָהּ, וְהִכָּל לִשְׁמוֹ הַדִּוְיָהּ יִתְנֶה.

דַּעְנוּ אֲדֹנִי כִּי צָדֵק מִשְׁפָּטְךָ, תִּצְדַּק בְּיָדְךָ וּתְזַכֶּה בִּשְׁפָטְךָ, וְאִין לְהַרְהֵר אַחֵר מִדַּת שְׁפָטְךָ, צָדִיק אַתָּה אֲדֹנִי, וַיֵּשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ. בְּיוֹ הָאֱמֶת, שִׁפְט צָדֵק וְאַמֶּת, בְּרוּךְ בְּיוֹ הָאֱמֶת, כִּי כָל מִשְׁפָּטֵינוּ צָדֵק וְאַמֶּת. נִפְשׁ כָּל חַי בְּיָדְךָ, צָדֵק מְלָאָה יְמִינְךָ וַיְדָהּ.

רַחֵם עַל פְּלִיטַת צֹאן יְדִיךָ, וְתֵאֱמַר לְמַלְאָכַי הָרַר יְדְךָ. גִּדַּל הָעֵצָה וְרַב הָעֲלִילָיָה, אֲשֶׁר עִינֵיךָ פְּקוּחוֹת עַל כָּל דָּרָכַי בְּנֵי אָדָם, לֵתֵת לֵאשׁ כְּדָרְכָיו וּכְפָרֵי מַעֲלָלָיו. לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר אֲדֹנִי, צוּרִי וְלֹא עוֹלָתָהּ בּוֹ. אֲדֹנִי נָתַן, וְאֲדֹנִי לָקַח, יְהִי שֵׁם אֲדֹנִי מְבוֹרָךְ. וְהוּא רַחוּם וְיִכְפָּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אָפּוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חֲמַתּוֹ".

ואומרים קדיש הגדול (בימים שאומרים תחנון):

יתגדל ויתקדש שמה רבה בַּעֲלָמָא דְּהוּא עֲתִיד לְאַתְחַדָּתָא וּלְאַחֲנִיא מִתַּיָּא וּלְאַסְקָא יְתָהוֹן לַחַיִּי עֲלָמָא וּלְמַכְנִי פֻּרְתָּא דִּירוּשָׁלַם, וּלְשַׁכְּלֵל הִיכְלָהּ בְּגוּהָ, וּלְמַעַקֵּר פּוֹלְחָנָא נוֹכְרָאָה מֵאַרְעָא, וּלְאַתְבָּא פּוֹלְחָנָא דְשְׁמַיָּא לְאַתְרָהּ, וַיַּמְלִיךְ קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּמַלְכוּתָהּ וַיִּקְרָה, וַיַּצְמַח פּוּרְקָנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ בְּחַיִּיוֹכוֹן וּבִיוִמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבְזִמְנוֹ קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן. יְהִא שְׁמָה רַבָּה מְבָרַךְ לַעֲלֵם וּלְעֻלְמֵי עֻלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלֵּל שְׁמָה דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לַעֲלָא מוֹן כָּל בְּרַכְתָּא וַיִּשְׁרִיתָא תִּשְׁבַּחְתָּא וְנִחַמְתָּא דְצַמְיָנוּ בַּעֲלָמָא וְאִמְרוּ אָמֵן.

על ישראל ועל רבָּנוּ ועל תַּלְמִידֵיהוֹן ועל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן ועל כָּל מאן דַּעֲסִקוּ בְּאוּרִיתָא קְדִישָׁתָא בְּאַתָּא קְדִישָׁא דְדִין דִּי בְּכָל אַתֵּר וְאַתֵּר, יְהִא לָנָא וּלְכוּן וְלַהוֹן שְׁלָמָא רַבָּא חָנָא וְחוּסְדָא וְרוּחִי וְחַי אֲרִיכִי וּמוֹזִינוּ רְוִיחִי וּפּוּרְקָנָא מוֹן קֶדֶם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאַרְעָה וְאִמְרוּ אָמֵן. יְהִא שְׁלָמָא רַבָּה מוֹן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן. עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרְמוּיוֹ הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.

בימים שאין אומרים תחנון אומרים מכתם לדוד:

"מכתם לְדוֹד שְׁמַרְנִי אֵל כִּי חֲסִיתִי בְךָ: אֲמַרְתָּ לִיהוָה אֲדֹנִי אַתָּה טוֹבְתִי בַל עֲלִיךָ: לְקְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה וְאִדִּירִי כָל חֲפָצֶי בָם: יָרְבוּ עֲצוּבוֹתַם אַחֵר מִקְרוֹי בַל אִסִּיר נִסְפִיָּהֶם מִדָּם וּבַל אֲשֹׁא אֶת שְׁמוֹתֶם עַל שְׂפָתַי: יִהְיֶה מִנֵּת חִלְקִי וְכוּסִי אַתָּה תוֹמִיךְ גּוֹרֵל: תְּחַבְּלִים נָפְלוּ לִי בְּנַעֲמִים אֲףִי נִחַלְתָּ שְׁפָרָה עָלַי: אֲבָרַךְ אֶת יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אֲףִי לִילוֹת יִסְרוּנִי כְּלוּיֹת: שׁוּיֹת יְהוָה לִגְדִי תִמְדִּי כִּי מִימִינִי בַל אָמוּט: לָכוֹן שָׁמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי אֲףִי בְּשָׂרִי יִשְׁכֹּן לְבָטָח: כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֹׁאוֹל אֵל תַּתֵּן חֲסִידְךָ לְרִאוּת שָׁחַת: תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שִׁבַּע שְׁמֹחוֹת אֶת פִּנְיָךְ וְעַמּוּת בִּימִינְךָ נִצָּח".

ואומרים קדיש יתוס/יהא שלמא (בימים שאין אומרים תחנון):

האבלים: יתגדל ויתקדש שמה רבא.

הקהל: אָמֵן.

האבלים: בַּעֲלָמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. הקהל: אָמֵן.

האבלים: בְּחֵייוֹכוֹן וּבִיוִמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא וּבְזִמְנוֹ קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן.

הקהל והאבלים: אָמֵן. יְהִא שְׁמָה רַבָּא מְבָרַךְ לַעֲלֵם וּלְעֻלְמֵי עֻלְמַיָּא. האבלים: יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלֵּל שְׁמָה דְקֻדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. הקהל: בְּרִיךְ הוּא.

האבלים: לַעֲלָא (בעשרת ימי תשובה) לַעֲלָא לַעֲלָא מִקְּבֵל) מוֹן כָּל בְּרַכְתָּא וַיִּשְׁרִיתָא, תִּשְׁבַּחְתָּא וְנִחַמְתָּא, דְּצַמְיָנוּ בַּעֲלָמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן.

הקהל: אָמֵן.

האבלים: יְהִא שְׁלָמָא רַבָּא מוֹן שְׁמַיָּא, וְחַיִּים טוֹבִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן.

הקהל: אָמֵן.



האבלים: (פוסעים שלוש פסיעות לאחור) עושה שלום (בעשרת ימי תשובה השלום) במרומיו, הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן. הקהל: אמן.

נהגים לומר אחר הקבורה (בימים שאומרים בהם תחנון):

לנפטר:

אל מלא רחמים, שוכן במרומים,
המצא מנוחה נכונה, על כנפי השכינה,
במעלות קדושים וטהורים, כזהר הקיע מזהירים,
את נשמת פלוני בן פלוני שהלך לעולמו, בעבור שנדבו צדקה בעד הזכרת
נשמתו,
בגן עדן תהא מנוחתו
לכן בעל הרחמים יסתירהו בסתר כנפיו לעולמים,
ויצרך בצרור החיים את נשמתו.
יי הוא נחלתו,
וינוח בשלום על משקבו, ונאמר אמן.

לנפטר:

אל מלא רחמים, שוכן במרומים,
המצא מנוחה נכונה, על כנפי השכינה,
במעלות קדושים וטהורים, כזהר הקיע מזהירים,
את נשמת פלונית בת פלוני שהלכה לעולמה, בעבור שנדבו צדקה בעד הזכרת
נשמתה,
בגן עדן תהא מנוחתה
לכן בעל הרחמים יסתירה בסתר כנפיו לעולמים,
ויצרך בצרור החיים את נשמתה.
יי הוא נחלתה,
ותנוח בשלום על משקבה, ונאמר אמן.

בקשת מחילה ע"י אחד מחברי החב"ק:

פלונית בן/ת פלוני בשום החברה קדיש ובשם כל אלה שטיפלו בך. אנו מבקשים מחילה אם פגענו במשהו, בטהרה בנשיאת המיטה ובתיקון הקבר. הכל עשינו לכבודך כמנהג ארצנו הקדושה. אם פגענו במשהו, סלח/י נא כי שגה היא, (אנו פוטרם אותך מלהיות חבר/ה בכל חברה או אגודה שהיא) היה נא מליץ/ה טוב/ה לכל חבירך וידיך ולכל תושבי גוש עציון ולכל ישראל. לך/י בשלום ותנוח/י בשלום ותעמד/י לגורלך לקץ הימים, וחיים ושלוש יהיו לנו ולכל ישראל עד העולם אמן!

בגמר הקבורה מסתדרים הגברים בשתי שורות ברחבת בית הקברות והגברים האבלים עוברים ביניהם. (הספרדים בעליהם, האשכנזים חולצים נעלים, או שמים חול בנעלים)
המנחמים אומרים:
המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים.
הספרדים נהגו לומר: מן השמים תנוחמו.

